

Hegnsløven. Den ærede sidste Taler talte om, at disse Forhold ere saa indviklede, og bemærkede, at der skulde høres Sagkundskab til at behandle dem. Sa, det er jo derfor, at vi have indrettet Landvæsens- og Overlandvæsenkommissioner, for at disse kunne domme om de stedlige Forhold, men saasnart Landvæsens- og Overlandvæsenkommissionerne staa ligeoverfor et Tilfælde, hvor der siges: Disse Nyle staa paa et Hegn, hvor de gjøre Manden Skade, de gavne ikke Manden lynderlig, han har i alt Fald ikke forstaaet, at de gavne ham videre, og deres Borttagelse gjør ham i alt Fald ikke den Skade, der er omtalt i § 9, saa kunne de sige: Vi kunne ikke gjøre Noget i denne Sag; der ligger en Bei mellem, og den hindrer os i at gjøre den Gavn, vi skulde gjøre. Vil man nu have den Gavn ud af Hegnsløven, og man kan fjerne Hindringerne alene ved den Bestemmelse, at det, at der ligger en Bei mellem det skadelige Hegn, ikke skal hindre Landvæsenkommissionen i at gjøre, hvad Ret og Skjel er, saa forekommer dette mig at være en Leilighed, som man ikke skal lade sig glide ud af Hænderne, og en Leilighed, hvor det fortjener at undersøges, om man ikke ved Hegnsløven har berøvet en hel Del af dem, man tilsigter at give Beskyttelse, en Del af den Beskyttelse, man vilde give dem. Derfor skal jeg roligt finde mig i, at der er Medlemmer her i Salen, som ved denne Leilighed ville negte denne Sags Overgang til 2den Behandling, og jeg skal i Modsetning til dem opfordre andre ærede Medlemmer baade til at skænke denne Sag den Undersøgelse, den fortjener, og at tænke paa, at det gjælder mange Medborgeres Vel rundt omkring i Landet. Her har i denne Tid været talt om smaa Husmandslodder og om at faae det mest Mulige ud af Jorden; lader os nu ikke, fordi Nogle ikke disse høistammede, skadelige Træer, som man ikke kan faae bort, fordi der mangler en Lovbestemmelse, unblade at tage denne Lovbestemmelse med, men give den en saadan Skikkelse, at Agerbruget ikke lider derved. Dertil vil jeg opfordre andre ærede Medlemmer i Salen.

Bønsløffe: Det er rigtig, at man skal

se at frede om Træerne, saa meget som det med Rimelighed lader sig gjøre, og det er ganske vist, at Hegnsløven er saaledes, at den, naar den ikke bliver benyttet paa en fornuftig Maade, lettelig vil kunne gjøre saadan Skade, som ikke burde gøres, men paa den anden Side er det ogsaa vist, at Træerne, selv om der ligger en Bei mellem Hegnet og Naboen, kunne gjøre overmaade stor Skade. Da den første ærede Taler (Schjerring) reiste sig og tog Ordet, saae det ud for mig, som om han maatte være stærkt personlig interesseret for den, som han kaldte Per; det saae ud, som om han var stærkt interesseret i denne Sag, idet han til Slutning sagde, at Poul vistnok vilde have klaget, saa længe som det var muligt at klage, hvis der havde været flere Instanser. Jeg kan selv anføre et Exempel hjemme fra, hvoraf jeg tydelig veed, at saadanne Nyle gjøre Skade for Naboen. Der er nogle Nyle, som tilhøre mig selv, og hvis jeg ikke havde en saa ventlig Nabo, vilde jeg være nødt til at kappe dem, naar jeg skulde være billig; det vilde være Uret af mig, om jeg, naar han paastod, at de skulde kappes, vilde lade dem blive staaende. Det forekommer mig ikke, at det foreliggende Forslag har fortjent den Modtagelse, det har faaet, især fra den ærede første Talers Side. Han burde have bedt Forslagsstilleren om at tage det tilbage, men han burde ikke have givet det den Behandling, som han gav det.

Formanden: I Fald det ærede Medlem ved sin Uttring om, at det saae ud, som om den ærede første Taler var interesseret i Sagen, har ment, at det ærede Medlem for Histed Amts 4de Valgkreds (Schjerring) har ladet sine Udtalelser paavirke af personlige Interesser, da var det en uberettiget Uttring.

Schjerring: Jeg vil kun bemærke, at jeg har været saa lidet bekendt med denne Sag, at jeg ikke før Behandlingen af den havde nogen Anelse om, hvilke de egentlige Navne vare; det er først nu, jeg har erfaret dem. Til den ærede sidste Taler vil jeg blot rette den Bemærkning, at hvis han nogen- finde skulde komme med et saa slet Forslag,